

افغانستان آزاد – آزاد افغانستان

AA-AA

چو کشور نپاشد تن من مباد بدین بوم و بر زنده یک تن مباد
همه سر به سر تن به کشتن دهیم از آن به که کشور به دشمن دهیم

www.afgazad.com

afgazad@gmail.com

Iran's M.

آئینه ایران

توماچ
۱۰/۱۱/۲۳

این گزارش با توجه به گفته‌های یک رفیق کارگر از شیراز نوشته شده که بدین ترتیب از وی تشکر می‌کنیم .

گزارش کوتاهی در مورد وضعیت کارگران شرکت نفت

در شرکت نفت واحدهای پیمانکاری و به‌طور کلی ، بخش خصوصی از زمان شروع به کار رفسنجانی به عنوان رئیس جمهوری ایران به صورت محسوس پا به عرصه وجود گذاشت . در آن زمان عملاً استخدام رسمی در شرکت‌های دولتی به فراموشی سپرده شد و دست سرمایه‌داران و بخش خصوصی برای دخالت بیشتر در این سازمان‌ها باز شد و به نوعی نظام سرمایه‌داری و پاسدارانش با روش جدیدتری به مکیدن خون طبقه کارگر مشغول شد .

تعداد کارگران و کارمندان واحد پیمانکاری در شرکتهای تابع شرکت نفت حدود ۱۰۰ نفر به بالا است . بسیاری از این گروه‌ها با قراردادی جدید و ظالمانه و شرایط بسیار بد ، از نیمه دوم سال ۸۸ مشغول و بهتر است بگوئیم مجبور به کار شده‌اند . متأسفانه تمام مزایایی که امروزه به دیگر پیمانکاران تعلق می‌گیرد از قرارداد ایشان حذف شده که خود به وضعیت بد این گروه دامن زده . پایه حقوق پائین حتی کمتر از سال گذشته ، حذف آیتم‌هایی که خود به بالا رفتن حقوق آنها اثر می‌گذاشت از فیش حقوقی‌شان ، کاهش ساعات اضافه‌کاری و مبلغ مربوط به آن ، به طور کل کاهش مبلغی بالا از حقوق دریافتی ایشان را رقم زده است .

البته این را هم باید اضافه کرد که بخشی دیگر از کارگران قرارداد موقت این شرکت هم هستند که قراردادی جدای از دیگران دارند و نسبت به دسته بالا از وضعیت بهتری از نظر قرارداد و نوع آن برخوردارند. هرچند فرق و تفاوتی در اصل قضیه که همان استثمار طبقه کارگر توسط بخش خصوصی و نظام سرمایه داری است، نمی‌کند.

قراردادی موقت از نظر تقسیم و نوع قرارداد خود به چند بخش مختلف تقسیم میشوند ۱- نوع تقریباً خوب ۲- نوع متوسط ۳- نوع پائین

این گروه از کارگران و کارمندان قرارداد موقت شرکت نفت چیزی حتی کمتر از آنچه که بیمه تأمین اجتماعی برای پائین‌ترین رده شغلی به عنوان دستمزد روزانه در نظر گرفته است هم کمتر مزد دریافت می‌کنند که این خود ظلمی است آشکار بر نیروی کار فعال شرکت نفت.

بخش پیمانکاری فقط به قسمت کارمندان خلاصه نمی‌شود بلکه بخش خدماتی شرکت را هم شامل می‌شود. کارگران خدماتی که در این بخش مشغول به کارند مظلوم‌ترین کارکنان این شرکت به حساب می‌آیند. گروهی که از نظر حقوق و مزایا در پائین‌ترین سطح قرار دارند. ضمن اینکه ساعت کاری زیادتری نسبت به دیگران دارند. به ظاهر مثل دیگران هستند از نظر ساعات کاری، ولی در عمل شروع به کار این گروه از شش صبح تا شش یا هفت بعد از ظهر است. یعنی چیزی حدود سیزده ساعت کار با دستمزدی پائین‌تر از تمام کارکنان و کارگران.

افراد زیادی در بخش‌های مختلف این شرکت مشغول به کارند. از قسمت خدماتی و دفتری گرفته تا بخش‌های فنی و مخابراتی و زیرساختی دیگر که خود از نظر کاری و اهمیت آن در سطوح مختلفی هستند و کارها و بخش‌های مختلفی را شامل می‌شوند.

گرچه سعی شده در قانون باید ایمنی کارگران محیا شود ولی به طور کل می‌توان گفت اینکار انجام نشده. از نظر موقعیت و محل انجام شغل گرفته تا وضعیت داخلی ساختمان‌های مورد نظر استانداردهای لازم در هیچ جایی وجود ندارد.

از لحاظ داشتن انجمن اسلامی، نماینده کارگری و صنفی در شرکت نفت می‌توان گفت این نهادها وجود غیر محسوس دارند. به طور کلی اینها از حقوق کارفرمایان دفاع می‌کنند و نه از حقوق کارگران. ولی در شرکت‌های تابع وجود چنین ساختاری به طور کلی مشاهده نمی‌شود.

پرواضح است که وقتی حقوق کارگر با ترفندهایی که قبلاً ذکر شد زیر پا نهاده می‌شود، جلوی ایجاد چنین نهادها و شوراهای صنفی گرفته می‌شود و عملاً وجود این سازمانها خالی از معنای واقعی است.

متأسفانه همیشه از وجود چنین سازمان‌هایی در این شرکت و شرکت‌های تابع آن برای احقاق حق کارگران و کارمندان جلوگیری شده و علت آن را هم با بهانه‌های واهی به باد فراموشی می‌سپارند.

درکل در نظام سرمایه‌داری اسلامی حاکم بر ایران به هیچ‌یک از حقوق انسانی ارزش داده نمی‌شود و می‌توان گفت تمام مردم از پائین‌ترین سطح حقوق انسانی و اجتماعی نیز برخوردار نیستند. در این میان کارگران از دیگر اقشار جامعه بیشتر زیر ظلم و تحت ستم هستند. حقوق کارگر در این میان به طور کلی وجود ندارد. آنچه که مهم و حائز اهمیت است استثمار هرچه بیشتر کارگر و افزودن بر ثروت می‌باشد.

وضعیت حقوقی کارگران رسمی نسبتاً بهتر از کارمندان قرارداد موقت است. حقوق در بخش‌های مختلف خصوصی و دولتی در بین کارگران قرارداد موقت و رسمی فرق چشمگیری دارد اما با این حال می‌توان گفت که مزد همه آنها زیر خط فقر است.

ساعات کار طبق قانون کار است از ساعت ۸ صبح تا ساعت ۴ بعد از ظهر . البته در بعضی واحدها ساعات بیشتری هم در شبانه روز به عنوان ساعات کاری در نظر گرفته می شود که شیفیتی است .

این را هم باید اضافه کرد که ساعاتی هم به عنوان ساعات اضافه کار در نظر گرفته شده است . در سال های اخیر از میزان آن به بهانه کمبود بودجه از ساعات کاری کسر شده است (آنچه که باید ذکر کرد این است که بسیاری از این اضافه کاری ها نیاز ضروری کاری نیست ولی با توجه به پائین بودن دستمزد و حقوق به ناچار کارگران مجبورند که ساعات بیشتری را بدون نیاز ضروری در محل کار بمانند به این علت که میزان درآمد و مزد دریافتی ایشان کمی بالاتر برود) .

مسئله مهم تر وضعیت درآمد پائین بخش خدماتی و کارگران این بخش است که نسبت به دیگران با ساعات کاری بیشتر ولی درآمد کمتر مواجه هستند که هنوز هم این وضعیت وجود دارد و هر روز نسبت به روز قبل بدتر می شود .

در مورد اعتراضات نسبت به همه آنچه که زایل شدن حقوق نامیده می شود باید گفت اعتراضات در شهرهای بزرگ کماکان انجام می شود و عمده اعتراضات مهم در جنوب کشور و مناطق نفتی انجام می گیرد . بماند که هر اعتراض کوچک کارگری با هجوم نیروهای اطلاعاتی و پلیس سرکوبگر سرمایه داران سرکوب می شود .

متأسفانه اعتراضاتی که در شهرهای بزرگی چون تهران انجام می شود به دلیل ناهماهنگی و نداشتن تشکلهای کارگری و متشکل نبودن کارگران و عدم اتحاد و پراکندگی شان برای اعتراض های هدفدار و تشکل یافته و شاید بتوان گفت از ترس از دست دادن تنها منبع درآمدشان و گرسنه ماندن خانواده شان به شکست می انجامد و هیچ نتیجه مثبتی ندارد . کارگران باید متشکل شوند و با اتحادشان است که می توانند حقوق و مطالباتشان را از سرمایه داران بگیرند .

به هر حال صنعت نفت ایران تنها جایی نیست که هرگونه اعتراضی در بدو تولدش با سرکوب و دستگیری و شکنجه و زندان خاموش می شود . همگی می دانیم که چه در زمان رژیم شاه و چه در سه دهه حاکمیت جمهوری اسلامی هر اعتراض کوچک کارگری که حتی برای اعتراض به دریافت حقوق هم باشد به شدیدترین صورت ممکن سرکوب شده و تا زمانی که این نظم پوسیده باقیست استثمار کارگران نیز باقی خواهد ماند و تنها راه رهائی کارگران از استثمار، سرنگونی تمام و کمال نظام سرمایه داری حاکم و برقراری حکومت کارگران است که در آن همه به طور مستقیم در تعیین سرنوشت خود دخیل هستند و آزاد و در رفاه زندگی کنند .

تحقیق و گردآوری : **توماج**

کانون دوستداران کارگران سوسیالیست

[http://kargaranesocialist.wordpress.co](http://kargaranesocialist.wordpress.com)
[m](http://kargaranesocialist.wordpress.com)

Facebook: Kanone Dostdaran

kanonedostdaran@gmail.com